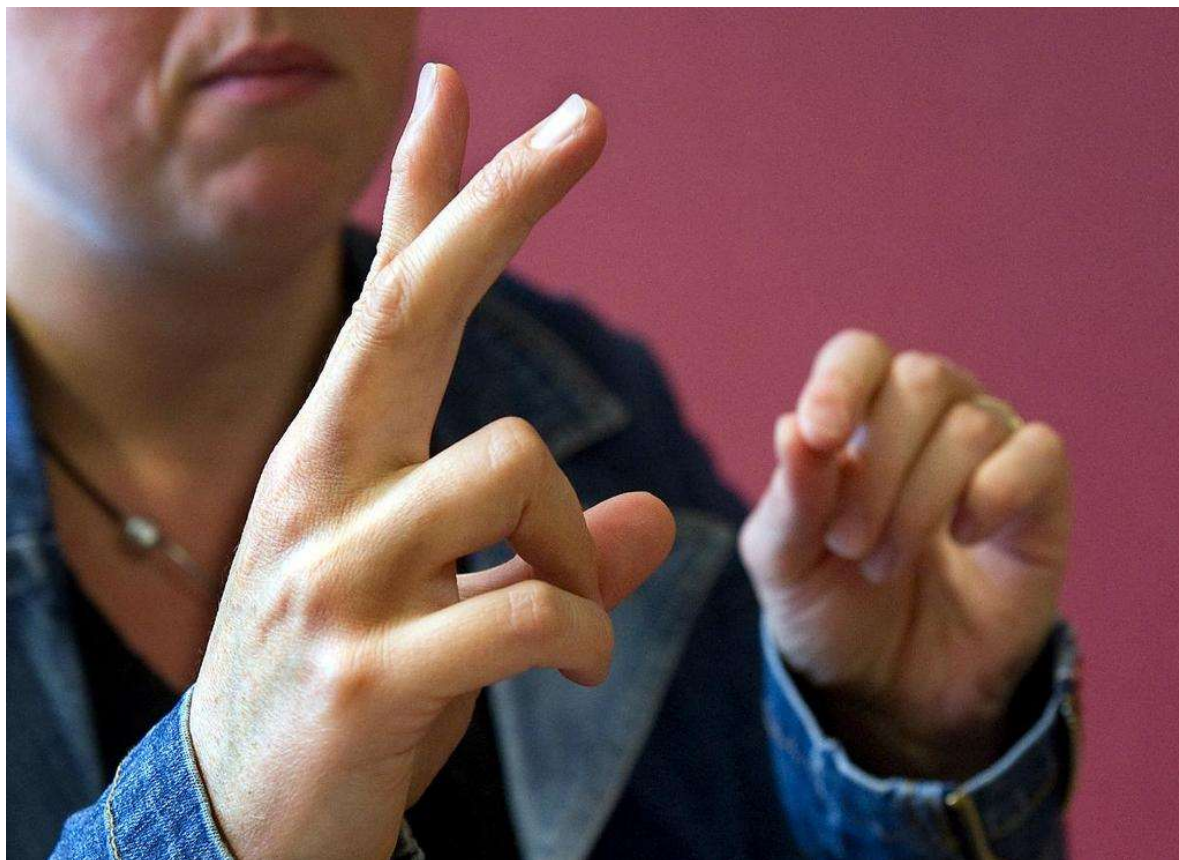

TOLKVERKSAMHET

Kris i tolkverksamheten – begär ytterligare miljoner

MIKAEL FORSLUND, VERKSAMHETSCHEF PÅ HABILITERING OCH HÄLSA, FÖRKLARAR ATT FÅ EN TECKENSPRÅKSTOLK VID BEHOV ÄR EN MÄNSKLIG RÄTTIGHET. (BILD: RONNY B NILSSON)

Allt fler är i behov av en teckenspråkstolk men antalet tolkar räcker inte till. Tolkverksamheten har inte råd att anställa fler och begär nu två miljoner för att nå framtida mål.

Av [Anna Härstedt](#)

Det senaste året har antalet beställningar av teckenspråkstolkar ökat markant i Västra Götalandsregionen och behovet har blivit allt större. Men med en stram budget har tolkverksamheten inte haft möjlighet att anställa fler tolkar vilket har lett till en akut brist.

Nu har Habilitering och Hälsa ansökt om att få ytterligare 2 miljoner från hälso- och sjukvårdsnämnderna.

– Vi klarar inte av att erbjuda alla behövande en tolk med denna budget. Nu måste vi ha hjälp, säger Mikael Forslund, verksamhetschef på Habilitering och Hälsa.

Han förklarar att i en överenskommelse med hälso- och sjukvårdsnämnderna har de som mål att 92 procent av tolkuppgifterna alltid ska genomföras. Ett mål som han inte tror kommer bli uppnått om inte budgeten höjs.

– Det har blivit en större arbetsbörda för de som arbetar och de får alltid stressa mellan uppgifterna eftersom det alltid är för få som arbetar. Det kan inte vara så, säger han.

Han berättar att detta är väldigt problematiskt för tolkanvändarna som ofta är beroende av en tolk. Att kunna få en tolk vid behov är en mänsklig rättighet och att inte ha kunnat erbjuda alla en tolk berättar han har känts tungt.

– Många har behövt vända sig till familjemedlemmar vilket inte är bra ur en etisk synpunkt. Vi har fått ta emot väldigt mycket klagomål det senaste året, säger han.

En av de som har blivit drabbade av bristen är Kai Mäkipärä som är ordförande i riksförbundet för döva, hörselskadade och språkstörda barn (DHB) i Väst. Hans dotter har en hörselskada och behöver ha med sig en tolk när hon ska exempelvis träffa kompisar eller träna.

– Det har hänt ofta att jag inte har fått en tolk till min dotter när hon behöver det. Då har hon antingen behövt avstå aktiviteten eller så har jag fått följa med. Men det är inte så kul för en tonårstjej att ha med sin förälder hela tiden, säger Kai Mäkipärä.

Han förklarar att det är ett problem som alltid har funnits där, men att det har blivit värre de senaste åren. Nu möter de allt fler förtvivlade medlemmar som inte kan få en tolk och det är tydligt att det är en brist.

– Det handlar om människor som måste kunna leva sina liv obehindrat. Egentligen är 92 procent en låg målsättning, alla måste ju få hjälp, säger han.

Att målsättningen egentligen är för låg håller Mikael Forslund med om. I framtiden hoppas han att de kan anställa fler tolkar och ha som standard att 95 procent av beställningarna genomförs.

TOLKVERKSAMHET
